

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om priser og avancer.

(Lovforslaget (nr. 154) findes i tillæg A. sp. 3279, fremsættelsen i tidenden sp. 4698).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om udbyttebegrænsning m. v.

(Lovforslaget (nr. 157) findes i tillæg A. sp. 3297, fremsættelsen i tidenden sp. 4703).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Lis Groes: Det er med noget blandede følelser, vi inden for socialdemokratiet har modtaget det foreliggende prislovsforslag. Personlig havde jeg langt hellere set en lovgivning med stærke beføjelser til at gribe ind overalt, hvor der forelå urimelige priser, og en udbygning af forbrugeroplysningen, som det blev foreslået af forbrugerkommissionens flertal. Et lovforslag i den retning er siden fremsat af socialdemokratiet. Samtidig ville det være naturligt at udbygge kontrol og undersøgelser inden for monopol- og prisaftaleområdet, et arbejde, monoptilsynet ikke har haft tid og kræfter til at beskæftige sig tilstrækkeligt med under det væld af midlertidige love, der har præget de senere år.

Til vor store undren går regeringen i dette lovforslag den stik modsatte vej. Man tilstræber at overvåge hver enkelt prisansættelse i dette land, men ophæver samtidig bestemmelsen i monopolloven om forhåndsgodkendelse af priserne inden for det egentlige monopolområde. Jeg forstår denne fremgangsmåde som en imødekommelse over for de store erhvervsdrivende, mens alle mindre, uanset om de lever op til fri konkurrence eller ej, skal opfylde en lang række bestemmelser, der langt fra er klare.

Mit parti deler naturligvis regeringens ønske om, at den prisstabilitet, vi har oplevet de sidste måneder, må kunne bevares, og det er da også udtrykkelig udtalt i mæglingsforslaget, at:

„Det er en forudsætning for de i mæglingsforslaget foretagne forhøjelser af gældende lønsatser, at der ikke på grund-

lag af disse ændringer af satserne finder en almindelig forhøjelse af lønniveauet sted.“

Ingen er mere interesseret end lønmodtagerne i at modvirke prisstigninger. Lønmodtagerne taber altid under en prisstigningsbølge. Pristalsreguleringen, der blev bevareret, kommer altid bagud og dækker aldrig fuldt ud de indtrufne prisforhøjelser. Vi vil derfor gerne medvirke til en effektiv prislov, men vi er bekymrede for, at det foreliggende forslag er et lidet hensigtsmæssigt instrument.

§ 5 i lovforslaget må vel siges at være dets hovedhjørnesten, og der opereres bl. a. med begrebet „de den 28. februar 1971 lovlige priser“. Jeg vil gerne spørge, hvad det er for priser? Er det priser, der tilfældigvis var gældende den 22. september med de tillæg, der har været lovlige siden? Hvilken sikkerhed har man for, at de priser var rimelige den 22. september? Nogle var måske for høje, andre for lave. Men nu får vi altså en lovgivning, der simpelt hen kanoniserer disse priser som lovlige. Dertil kommer problemerne for erhvervslivet med at dokumentere lovligheden, men denne side af problemet er jeg overbevist om at andre vil tage sig af; så lad dem det.

Derefter taler denne § 5 om en række omkostningsstigninger, som vil kunne indregnes i priserne. Der nævnes serviceydelser, herunder transport. Der synes jeg nok jeg gerne vil spørge: hvad er det for andre serviceydelser, der kan indregnes? Hvordan er det f. eks. med reklame, og hvad er der ellers tænkt på? Der nævnes øgede afskrivninger på nyinvesteringer, dog kun inden for de skattemæssigt tilladte rammer. Det er en nydannelse i prislovgivningen, og det forekommer lidt mærkværdigt, at man i denne ellers temmelig restriktive paragraf pludselig giver adgang til at indkalkulere afskrivninger i videre omfang end i tidligere monopol- og prislovgivning. Måske er det en misforståelse; måske er der ikke tale om en yderligere indkalkulering, men der er i hvert fald en formuleringsændring, som jeg gerne vil have opklaret nærmere.

Så er der det aldeles mærkværdige nr. 5 i § 5, stk. 1. Det indeholder en formulering vedrørende lønstigningernes indregning, der — så vidt jeg kan forstå, men jeg tager måske fejl — pålægger erhvervslivet selv at afholde lønstigninger inden for minimalløns-